

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

In Eadem Annunciatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

Invocamus post DEUM S. Matrem. Quia ut Bern. super Missus
Quantum sine personali unione conditio creaturae patitur, luci illi inac-
cessibili videtur immersa. Aliis sanctis Apoc. 14. *Nomen ejus &*
nomen Patris in frontibus scriptum. Aliae virgines sequuntur
 Agnium, ista sole amicta. Bern. serm. signum magnum. *Ilo igne*
labia Prophetæ purgantur: illo igne Seraphim accenduntur. Longè
 verò aliter meruit B. V. non veluti summam tangi, sed operari ma-
 gis undique & circumfundī, & tanquam in ipso igne concludi. Bernar-
 din. tom. 3. serm. de Joseph. Fuit B. Virgo creatura, nobilior
 omnibus creaturis, quæ in humana natura fuerunt, aut possint, aut
 potuerint generari. Inde Dami. serm. 46. Meritò B. Virgo dicitur
Oriens orientis, fons fontis vivi, origo, principium. S. Th. in Catena
 ad Luc. i. Totam sibi hauserat *Spiritus S. gratiam.*

Ita facta mundi recreatio, sed etiam conservatio per B.
 Virginem, doctrina Evangelica conservat Ecclesiam Bern. in
 Salut. Scientiarum Sanctorum scientia Maria. Sed clarius Rupert
 lib. 5. in Cant. ubi eam vocat. *Prophetissam Prophetarum & Ma-*
gistrorum Magistrorum, id est Apostolorum illa enim ut Hieron.
 serm. de Assumpt. *Forma disciplinæ Christi,* de illa Cant. 4. *Sicut*
turris David collum tuum, quæ aedificata est cum propugnaculis Pagni-
nus legit. Quæ aedificata ad docendum. Alii, *quæ constructa ad di-*
sciplinas. De illa Dam. serm. 23. *Totius est Religionis assertio.* De
 illa Germ. Orat. de Nativ. Non scriptum sanctitatis folium, vete-
 ri novique testamento sigillum. Ilbi legimus Prov. 8. *Ego sapien-*
tia habito in consilio, &c. Salazar legit. *Habito in concilio, & eru-*
ditis presum cogitationibus. Apostoli Jerosolymis celebrarunt
 concilium, illi B. Virgo præfuit teste Rupert. lib. i. in Cant.

In Eadem Annunciatione.

Cum verbum in carnaretur, nuptiæ fiebant, ad has B. Vir-
 go ut
 D 3

go ut esset Mater est invitata, & quia Mater, debebatur illi primus locus, sed ipsa jam tum fecit, quod postea docuit Filius Luc. 14. *Cum invitatus fueris ad nuptias recumbe in novissimo loco.* Ancillæ accepit locum, sed DEUS jussit illam ascendere superius & videamus quam alcè. Ascendit ad hoc ut gloriam quasi eandem habeat cum Filio. Arnold. Carnoten. lib. de laud. Virg. *Fili gloriā non tam comunem judico cum Matre quam tandem.* Si eadem gloria, ergo qui se recognoscit servum Christi etiam agnoscat se B. Virginis servum, qui illum Dominum, hanc Dominam: qui illum Patrem, hanc Matrem: qui illas honorem amat, etiam istius, si illi Angeli serviunt, etiam isti, &c. Sed ista S. Virginis exaltatione non contentus Filius, adhuc illi adjicit, ut esset sui Domina, quia ille se facit ejus subditum. Paret sibi non imperant, sed subditis. Bern. ferm. 2. supra Missus. *Quod DEUS feme obtemperet, humilitas absque exempli, quod DEO feme principetur, sublimitas sine socio.* Sed etiam amplius exaltavit, ut fieret homo Filius in ejus potestate reliquit, quod est ferè idem ac vitam Patri relinquere in arbitrio Pauli, ut si dicas Petro, dabo tibi vitam, si voluerit Paulus; si ille noluerit non vives, hoc verò magis est quam dare gloriam, dominationem, quia vita his melior, nisi illa consensisset, non factum fuisset verbum caro: nisi dixisset. *Fiat mihi, &c.* Sed amplius processit Filius in exaltanda S. Matre. Gloriam enim suam, imperium, videtur S. Matri tribuere, quasi propter illam à Patre illa acceperit ira enim hoc orat à Patre. Pt. 85. *Respsice in me, & miserere mei, da imperium puerō tuo, & salvum fac filium ancillæ tuae.* Quasi diceret, haec da mihi, quia sum Filius ancillæ tuae. Ita Aug. explicat. *Salvum fac Filium ejus, cuius Mater respondit, Ecce ancilla, &c.* Poterat certè multa alia Christus allegare: sed quia meminerat Patrem hic verbis *Ecce ancilla*, permotum ad vitam sibi dandam: Patri eadem repræsentat, ut & alia det sibi bona,

qua

quæ licet illi debebantur titulo hæreditario tanquam vero non adoptivo Filio, etiam titulo Maternæ humilitatis petit, nam ut docent Bern. serm. 2. de Annuat. B. V. Ildefon. serm. 2. de Assumpt. Damascen. de eadem serm. 1. cùm B. Virgo dixit, *Ecce ancilla* per hoc obtinuit ut fieret Regina omnium, allegat ergo Filius hoc ipsum. *Ecce ancilla, filius ancillæ* ac si diceret, debetur mihi imperium à te Pater quia sum tuus Filius qui es Rex omnium, sed etiam ex ista ratione da mihi illud quia sum Filius ejus, quæ per verba *Ecce ancilla* méruit supra omnia imperium. Hinc duo discamus. 1. Quòd inter virtutes maxime DÉO placeat humilitas, unde Greg. hom. 7. *Qui sine humilitate virtutes congregat quasi in vento pulvorem portat, & unde aliquid foris cernitur, aeterius intus cæcatur.* Et idem notat in Ezech. hom. 10. *Electi hoc semper in aliis attingunt quod à D E O melius acceperunt quam ipsi, ita reproborum metus nunquam considerat quid alter boni amplius quam ipsi, sed quid boni ipsi amplius quam alter, habeant.* Ubi & medium ad humilitatem perveniendi, & signum prædestinationis innuit. De cætero Bern. de dono spiritus cap. 2. *Multo melius est peccatorem esse humilem, quam Justum arrogantem.* Sed & S. Ephrem serm. de recta vita ratione. *Qui ab humilitate recedit, incipit à D E O derelinqui, quem autem relinquit D E U S, à malo spiritu vexatur quemadmodum Saul.* Sed quid est ista humilitas? B. Isaías Abbas. *Humilitas nec linguam habet quam de aliquo negligente aut superbo loquatur, neque oculos quibus a iorum errata perspiciat, neque aures quibus ea quæ animæ sua non profundit audiat, nihil denique habet negotii nisi cum peccatis suis.* Alterum est ut B. Virginem valde aestimemus, honoremus, quia illi magna fecit D E U S, & super alias Creaturas post Christum exaltavit. Eccl. 24. *Primogenita creaturarum.* Primogeniti solebant in conviviis benedicere Fratribus, ut scribit Abulen. & Ligoman. Benedic nobis.

In Ea-